

nogenlunde nærhed af det hovedforsyningsledningsnet, som eventuelle naturgastilførsler ville blive betjent fra. Da det er u hensigtsmæssigt i større omfang at søge naturgas afsat i de nuværende kraftvarmeområder, vil fremtidige naturgastilførsler for størstedelen skulle afsættes netop i de områder, som ellers ville være emner for en decentraliseret kraft-varmeudbygning. Herved er ikke udelukket, at opførelse af mindre kraft-varmeværker kan være hensigtsmæssige enkelte steder i landet.

Planen regner således kun med maksimal kraftvarmeudbygning i de nuværende kraftvarmebyer samt kraftvarme i trekantområdet (Kolding, Vejle, Fredericia, Middelfart) ved ombygning på Skærbækværket. For at kunne dække nyttilslutningen af kraftvarme er det derfor nødvendigt at regne med fjerntransmission af kraftvarme fra kernekraftenheder til Århus (fra 1 enhed på Gyllingnæs i 1985) samt til hovedstadsområdet (fra 2 enheder i 1995). Der leveres fjernvarme undervejs (f.eks. i Køgebugtområdet). I hovedstadsområdet er der regnet med kraftvarme noget ud over København + Frederiksbergs kommunegrænser.

Større kernekraftanlæg med kombineret el- og varmeproduktion er ikke hidtil udført noget sted i verden. Det eneste eksempel er et - nu nedlagt - mindre svensk værk (10 MW elektricitet og 65 MW varme), som har været i drift i 10 år. Det anses dog for teknisk muligt at gennemføre kraft-varmeproduktion i stor skala med kernekraft, men muligvis i praksis vanskeligt at få fjernvarmeleverancen etableret allerede samtidig med idriftsættelse af det første kernekraftværk i 1985, som forudset i planen.

Der er i planen kun regnet med ringe stigning i forbruget af elvarme til rumopvarmning. Baggrunden herfor er, at den i planen forudsete maksimale fjernvarmeafsætning i kraftværkernes nuværende område ikke fuldt ud vil kunne udnytte den varmeeffekt, som er knyttet til den effekt, der er nødvendig for at dække elforbruget excl. elopvarmning. Dette har til konsekvens, at øget elvarmeforbrug dels kræver øgede investeringer i el-